

ההזדמנות

בוקר אחד גילית שאתה אבק. לא נתנו לך מנוח. ניגבו אותך מן המדפים והשולחנות, טיאטאו אותך מן הרחובות. לא היה לך כוח לפגוע באחרים, לא היה בכך ארס להרעיל. לא היית די שנון בשביל להקיז דם, לא היתה חבוייה בכך אנרגיה הרסנית שתטפח מעליה חלומות על תוהו.

רק לפעמים, כשנשמו אותך אנשים עצבניים לריאותיהם, היו משתעלים או מכעכעים וגם זאת היו מפרשים כמעשה של חשיבות. אתה לא יכולת להעיר להם על כך אבל אשמתך היא שניסית.

כי אז נתגלה לך שהמתנת מיליוני שנים ארוכות כדי להחמיץ את ההזדמנות, לשתוק יחד עם אלה שיפרחו איתך מעל הגגות, גרגרים־גרגרים.